

A templom kórusának rövid története

Az 1924. évet megelőző időszakban is lehetett valamilyen énekkar a templomban, de erről csak szűkszavú utalások vannak a Historia Domusban.

1924-ben az akkori kántor-tanító Hoffmann Pál alapította az első kórust, a Katholikus Dalkört. Ez egy kb. 20 tagú férfikar volt, működéséről nem sokat tudunk.

1930-ban Dudás István vette át a kántori teendőket. 1931-ben újjá szervezte a kórust, és mintegy 50 taggal megalakult a Katholikus Dalárda, ez még mindig csak férfiakból állt, és a bejegyzések szerint igen sikeres volt. 1934. október 7. -én szentelték fel a kórus zászlaját, ez a mai napig megvan. A zászlóanya Gróf Károlyi Istvánné volt, László gróf úr édesanyja. A kórust a leírásokban később ismét Katolikus Dalkörként emlegetik.

A világháború feldúlta a kórus életét is, jelentős részét behívták katonának, sokan fogságba estek, csak évek múlva tértek vissza, ha visszatértek. 1948-ban kezd újra sikeresen működni, majd az ötvenes évek ismét visszavetették a működést, csak titokban próbálhattak, Dudás Istvánnak le kellett mondania a kántori állásról. Az új kántor, Brigitta irgalmas rendi nővér (Kovács Erzsébet) foglalja a kórossal is, titokban azonban Dudás István egészen 1956-ig, haláláig segítette.

1956-ban alakul meg a vegyeskar 50 fővel Dr. Závodszy Elek, a falu orvosa, egyben kiváló zeneszerző, karmester vezetésével, de sokat segített neki Brigitta nővér is. Ez a kórus változó létszámmal, de folyamatosan sikeresen működött. 1966 és 1972 között sokat segítettek a kórus vezetésében Dr. Mandula József és Lukács András zeneértő káplánok, mivel Dr. Závodszy Elek egészségi állapota már nem tette lehetővé a kórus vezetését.

1975-ben Dr. Závodszy Elek elhunyt, a karnagy teendőket ismét Brigitta nővér vette át, melyet nyugdíjazásáig, 1981-ig ellátott.

1981-ben a templom új kántora, Horváth István vette át ez akkor már erősen megfogyatkozott létszámú kórus vezetését. Nagy lendülettel kezdett a munkának, az együttes komoly fejlődésnek indult, csúcspontján 65 fős volt a létszáma, Ekkortájt a nagy kórusból 18-20 fővel kamarakórus is alakult, külön próbákkal és fellépésekkel.

Ebben az időszakban a templomi liturgia kiszolgálása mellett külföldi fellépésekre is sor került, 1991-ben Franciaországban, 1993-ban Angliában, 1994-ben ismét Franciaországban szerepelt az együttes, és fogadott vendégkórusokat is Fóton.

1994-ben Horváth István a második franciaországi út előtt az időközben felhalmozódott egyéb kötelezettségei miatt visszaadta kántori megbízását, rövid ideig Zsigmond Balassa vendégkarnagy vezetésével működött a kórus. Ekkor került az együttesbe kiegészíteni szoprán szólamba Kocsis Erzsébet zenepedagógus, karvezető.

A kórus rövid idő alatt megkedvelte a fiatal szakembert, és felkérte a karnagy teendők ellátására, a kántori feladatokat pedig a kórus egyik tagja, Gedai György zenetanár kapta meg.

A kórus legfőbb hivatása továbbra is a liturgia kiszolgálása volt emellett részt vett a városi rendezvényeken a többi városi kórossal együttműködve.

Zsóka, (időközben Kúnné Kocsis Erzsébet) 30 évig vezette a kórust. Tevékenysége eredményeképpen a kórus tovább fejlődött. Az ünnepi liturgiák kiszolgálása mellett koncerteken is tudott fellépni a templomban (többek között az Ars Sacra Fesztivál keretében), valamint ismét lehetőség nyílt külföldi utakra. Erdélyi és felvidéki vendégszereplések mellett Ausztriában is fellépett az együttes.

Megnövekedett feladatai miatt egyre nehezebben tudta ellátni a kórus vezetését, ezért 30 évi szolgálat után átadta a karvezetői teendőket Cselőtei Annának, Dr. Závodszky Elek legendás karnagy unokájának. A kórus hálás szívvel emlékezik meg Zsóka elkötelezett, odaadó munkájáról.

2024. október 27.-én, vasárnap a délelőtti 10 órás szentmise keretében adunk hálát a kórus 100 éves működéséért, és Zsóka 30 éves szolgálatáért. A misén elhangzik Dr. Závodszky Elek Fóti miséje, Kodály Zoltán Sík Sndor Te Deuma, valamint egy kortárs zeneszerző, Horváth Márton Levente O Salutaris hostia című motettája.

Forrás:

Fehér-Deák Marianna: A fóti Szeplőtelen Fogantatás plébániatemplom egyházzenei története (szakdolgozat Apor Vilmos Katolikus Főiskola kántor szak)